

Norsk Yellowknife-familien Olafsen fra Bardu som satte spor etter seg over i Canada.

Fra en norsk-amerikansk avis som kommer ut i Winnipeg i vestre Canada, sakser vi nedenstående historie om en utvandrer fra Bardu, som er på besøk i Norge og i heimbygda:

Blant Dahl Steamship Agency's og den norske Amerikalinjes passasjerer forleden var som også før nevnt et gildt og gjevt par fra fjerne Yellowknife i De Nordvestlige Territorier, nemlig Konrad Olafsen og frue og to kjekke unge sønner, Alf og Sigurd Olafsen. De var alle fire på veg til Bardu i Troms på en lengere tur.

Konrad Olafsen er sønn til Olaf Arnesen Holevig, som kom til Bardu fra Ytre Romsdalen. Hans foreldre igjen var fra Gloppen i Sogn og Fjordane eller Gloppen i Nordfjord. Konrad Olafsens mor var Berit Knutsdatter Strømholdt.

— Strømholdt- gården er en av de eldste gårder i Bardu, hvis vi ikke minnes alt for feil. Fenrik Strømholdt, som utmerket seg slik under krigen i Norge, var den første til å møte de norsk-engelske styrkene under Lofotraidet til og med i norsk offiseruniform, — var fra Strømholdt. Fenrik Strømholdt var herover på en foredragstur. Og skjønt han hadde en tysk dødsdom hengende over seg, utdannet han seg til fallskjermhopper for å bli sluppet ned i Norge eller et annet sted.

Nå, Berit Knutsdatter Strømholdts foreldre, Konrad Olafsens besteforeldre altså, var østerdøler fra Vingelen i Tolga.

Fru Anna Olafsen var født Moholdt, datter av Andreas og Karen Iversdatter Moholt. Konrad Olafsen er Houtenstekniker og har praktisert vidt og bredt i Norge og andre steder før han utvandret til Canada. Han var reisende sjefmontør for Tunes Mekaniske Verksted, var verksmester nordpå i flere år. Han praktiserte også i Tyskland og var sjefmontør for et tysk verksted i Sverige en tid.

Her over i Vestre Canada har han da også tatt fatt på mangt og meget. Han begynte som gullgruvearbeider i Alberta. Senere blei han homesteader i Bardu-sokningenes La Glace i Pease River. Det var enda midt i verste nedgangaåra.

Men familien Olafsen slo seg igjennom. Imidlertid blei det spørsmål etter kyndige folk både til det ene og det andre omkverve til vilmarkens siste under på nordsiden av Den Store Slavesjø, eller Yellowknife, og Konrad Olafsen ble sendt dit opp. Og deroppe har han vært siden. Familien kom dit noe senere.

Nå ferierer de alle sammen i Bardu. Og vi er sikker på at de har det riktig godt. Vi håper bare at de kommer tilbake. For det er folk som Konrad Olafsen med hans allsidige utdannelse, erfaring og tiltaksomhet som trengs her over.